Lieta Nr. C73741324

Arhīva Nr. CA-0056-26/10
ECLI:LV:ZAT:2026:0128.C73741324.11.S

Zemgales apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2026. gada 28. janvārī

Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā: tiesnese referente Baiba Ozoliņa,
tiesnese Inese Belicka un tiesnese Inese Skudra

rakstveida procesā izskatīja civillietu /Nosaukums A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /Persona A/ par naudas piedziņu sakarā ar /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2025. gada 10. septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2024. gada 22. novembrī prasītāja /Nosaukums A/ (pirms nosaukuma maiņas /Nosaukums AA/) Zemgales rajona tiesā cēla vienkāršotās procedūras prasību pret atbildētāju /Persona A/ par naudas piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1590., 1591., 1651. pantu, 1652. panta pirmās daļas 3. punktu, 1753., 1756., 1757. pantu, 1765. panta pirmo un otro daļu, 1805., 1934., 1943. un 1946. pantu, lūdza piedzīt no atbildētājas prasītājas labā parādu 735,31 EUR, kas sastāv no pamatparāda 397,44 EUR, nolīgtajiem procentiem par aizdevuma summas izmantošanu 176,43 EUR par laiku no 2017. gada 30. oktobra līdz 2018. gada 9. februārim, likumiskajiem procentiem 161,44 EUR par laiku no 2018. gada 10. februāra līdz 2024. gada 15. novembrim; piedzīt no atbildētājas prasītājas labā visus tiesāšanās izdevumus; atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda summas.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] Atbildētāja 2016. gada 28. decembrī veica reģistrāciju /Nosaukums B/ interneta vietnē/Tīmekļvietne / ar mērķi nodibināt tiesiskas attiecības, aizpildīja pieteikuma formu un no sava bankas konta pārskaitīja uz aizdevēja kontu reģistrācijas maksu 0,01 EUR. Atbildētājai piešķirts klienta Nr. /Numurs/.

Starp /Nosaukums B/ un atbildētāju 2016. gada 28. decembrī noslēgts distances kredītlīnijas līgums Nr. /Numurs/ par kredītlīnijas piešķiršanu 400 EUR. Līgumā noteikts, ka līgums ir beztermiņa, noteikts maksājuma datums – katra mēneša 28. datums, maksimālais atmaksas periods – 36 mēneši, noteikta aizņēmuma likme gadā līdz 2017. gada 28. janvārim – 0 %, aizņēmuma likme gadā no 2017. gada 29. janvāra – 120 %, aizņēmuma likme dienā – 0,33 %.

[1.2] Atbildētāja nepildīja līguma noteikumus, neveica ikmēneša minimālās summas maksājumus, līdz ar to 2018. gada 9. februārī aizdevējs atkāpās no līguma, nosūtot atbildētājai paziņojumu par līguma izbeigšanu un parāda cedēšanu.

[1.3] 2017. gada 31. oktobrī starp /Nosaukums B/ kā cedentu un prasītāju kā cesionāru ir noslēgts cesijas līgums. Saskaņā ar pielikumu Nr. 1 pie 2018. gada 6. marta pārejas akta Nr. 4 2018. gada 27. februārī prasījuma

tiesības pret atbildētāju, kas izriet no kredītlīnijas līguma, nodotas prasītājai. 2018. gada 1. martā prasītāja paziņoja atbildētājai par prasījuma tiesību cesiju.

Aizdevējs ir cedējis prasītājai prasījumus kopā ar visām pie tiem piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām un nākotnes prasījumiem (ja tādi būtu), tai skaitā, tiesības pieprasīt līgumsodu un/vai nokavējuma procentus, un/vai citus blakus prasījumus (ja tādi būtu), un atbilstoši cesijas līguma noteikumiem cedents uzņemas pilnu atbildību par cedēto prasījumu īstumu.

[1.4] 2018. gada 9. februārī kredītlīnijas līgums izbeigts, aizdevums nav atmaksāts, prasījuma apmērs 2024. gada 15. novembrī bija 735,31 EUR, kas sastāvēja no pamatparāda – 397,44 EUR, nolīgtajiem procentiem par aizdevuma izmantošanu 176,43 EUR par laiku no 2017. gada 30. oktobra līdz 2018. gada 9. februārim (procentu likme 120 % gadā un veikta korekcija atbilstoši 2018. gada 9. februāra paziņojumam par līguma izbeigšanu un parāda cedēšanu), likumiskajiem nokavējuma procentiem 161,44 EUR par laiku no 2018. gada 10. februāra līdz 2024. gada 15. novembrim.

Atbildētājai 2022. gada 14. janvārī nosūtīts brīdinājums ar aicinājumu segt saistības labprātīgi, taču atbildētāja nav reaģējusi uz to, nav cēlusi iebildumus un nav veikusi parāda samaksu.

2019. gada 28. martā prasītāja vērsās tiesā ar pieteikumu pret atbildētāju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Tā kā atbildētāja saistību neatzina, 2019. gada 10. aprīlī tiesvedība lietā Nr. 3-12/2717-19 izbeigta.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2025. gada 10. septembra spriedumu /Nosaukums A/ prasība apmierināta daļēji, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā galveno parādu 397,44 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 161,44 EUR par laiku no 2018. gada 10. februāra līdz 2024. gada 15. novembrim un tiesāšanās izdevumus 83,84 EUR, kopā 642,72 EUR. Atzītas prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no visas piedzītās summas. Prasība daļā par līgumisko procentu 176,43 EUR piedziņu noraidīta. No atbildētājas valsts ienākumos piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 15 EUR.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja 2016. gada 28. decembrī veica reģistrāciju /Nosaukums B/ aizdevēja interneta vietnē/Tīmekļvietne /. Atbildētājai piešķirts klienta Nr. /Numurs/. Atbilstoši kredītlīnijas vispārīgo noteikumu 2.1. punktam atbildētāja aizpildīja pieteikuma formu interneta vietnē /Tīmekļvietne / un no sava bankas konta pārskaitīja uz aizdevēja kontu reģistrācijas maksu 0,01 EUR.

2016. gada 28. decembrī starp atbildētāju un aizdevēju noslēgts kredītlīnijas līgums Nr. /Numurs/.

Kredītlīnijas līgumā noteikts, ka kredītlīnijas apmērs ir 400 EUR, kredītlīnijas līgums ir beztermiņa, maksājuma datums ir noteikts katra mēneša 28. datums, maksimālais atmaksas periods 36 mēneši, aizņēmuma likme gadā ir 120 %, aizņēmuma likme dienā noteikta 0,33 %.

[2.2] Tiesa atzina, ka atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10. pantam starp /Nosaukums B/ un atbildētāju noslēgts distances līgums. Lietā nav strīda, ka atbildētāja ir atzīstama par patērētāju, līdz ar to prasītājas un atbildētājas tiesiskajām attiecībām piemērojamas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Atbildētāja apliecināja, ka ir iepazinusies ar kredītlīnijas vispārīgajiem noteikumiem, ar Eiropas patēriņa kredīta standarta informācijas veidlapu un minētie noteikumi atbildētājai ir saprotami. Atbildētāja uzņēmās katru mēnesi veikt kredīta, procentu un pakalpojuma maksas samaksu saskaņā ar izrakstītajiem rēķiniem.

Tiesa konstatēja, ka starp /Nosaukums B/ un atbildētāju noslēgtais kredītlīnijas līgums atzīstams par aizdevuma līgumu Civillikuma izpratnē.

[2.3] Tā kā atbildētāja nepildīja līguma noteikumus, proti, neveica ikmēneša minimālos maksājumus, aizdevējs izmantoja pielīgtās tiesības un atkāpās no līguma 2018. gada 9. februārī, nosūtot atbildētājai paziņojumu

par līguma izbeigšanu un parāda cedēšanu.

Tiesa saskaņā ar Civillikuma 1589. pantu aizdevēja vienpusējo atkāpšanos no kredītlīnijas līguma atzina par pamatotu.

Tiesa secināja, ka atbildētājai par parāda esību un prasījuma tiesību cesiju ir paziņots, atzina, ka prasītāja ieguvusi prasījuma tiesības atbilstoši Civillikuma 1793. panta 3. punktam, 1798., 1801. un 1805. pantam.

[2.4] Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja izlietoto kredītlimitu nav atmaksājusi un viņai ir neizpildītas saistības pret aizdevēju, tomēr atbildētāja nepiekrīt parāda apmēram, neatzīst aprēķinātos procentus un uzskata, ka saistība ir noilgusi.

Tiesa atzina, ka atbildētājas iemaksātās summas novirzītas atbilstoši Civillikuma 1843. panta nosacījumiem un no parāda aprēķina redzams, ka neatmaksātā kredīta summa ir 397,44 EUR.

Tiesa neapšauba veikto parāda aprēķinu attiecībā uz neatmaksātā pamatparāda apmēru, jo to nav apšaubījusi arī atbildētāja. Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka atbildētāja būtu veikusi pamatparāda atmaksu lielākā apmērā, nekā norādīts parāda aprēķinā, līdz ar to tiesa atzina, ka prasība daļā par galvenā parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Prasītāja lūdza piedzīt no atbildētājas procentus par aizdevuma izmantošanu 176,43 EUR par laiku no 2017. gada 30. oktobra līdz 2018. gada 9. februārim, piemērojot procentu likmi 120 % gadā.

[2.5] Tiesa konstatēja, ka 2016. gada 28. decembrī starp atbildētāju un aizdevēju noslēgtais kredītlīnijas līgums Nr. /Numurs/ ir atzīstams par tipveida līgumu. Lietā netika iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka, slēdzot līgumu, tā noteikumi ar atbildētāju tika apspriesti.

Noslēdzot kredītlīnijas līgumu atbildētāja apņēmās maksāt procentus par kredīta lietošanu. Atbilstoši Kredītlīnijas vispārīgo noteikumu 9.2. punkta noteikumiem, procenti tiek aprēķināti katru kalendāro dienu no neatmaksātās aizdevuma summas, piemērojot pielīgto procentu likmi 120 % gadā un ņemot vērā faktisko dienu skaitu mēnesī, pieņemot, ka gadā ir 360 dienas.

Saskaņā ar izmaksu kalkulatoru kredītlīnijai ar kopējo summu 400 EUR un aizņēmuma likmi 120 % gadā izmaksu procentu pieaugums dienā pārsniedz 0,25 % dienā. Tādējādi tiesa secināja, ka aizdevējs piemērojis līgumisko lietošanas procentu likmi, kas faktiski pārsniedz taisnīgu kredīta izmaksu līmeni un neatbilst patērētāju kreditēšanas praksei Latvijā. Aprēķinot procentus 176,43 EUR par 102 dienām, faktiski tiek piemērota dienas likme ap 0,43 %, kas pārsniedz likumisko ierobežojumu vairāk nekā sešas reizes. Šāda procentu likme ir acīmredzami pārmērīga un neatbilst samērīguma principam. Līdz ar to tiesa atzina, ka piemērotā procentu likme neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļā noteiktajam pieļaujamajam apmēram, nolīgto procentu apmērs nav samērīgs.

Tā kā atbilstoši lietā iesniegtajam parāda aprēķinam līguma darbības ietvaros no atbildētājas ieturēti lietošanas procenti 229,36 EUR, tiesa atzina, ka ir pamatoti samazināt atbildētājas procentu saistības apmēru pret prasītāju līdz atbildētājas samaksāto procentu apmēram.

Pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. pantu, 6. panta vienpadsmito daļu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^2$ un $2.^3$ daļu, tiesa atzina, ka prasība daļā par līgumisko procentu par aizdevuma izmantošanu 176,43 EUR par laiku no 2017. gada 30. oktobra līdz 2018. gada 9. februārim, ir noraidāma.

[2.6] Tiesa atzina, ka uz izskatāmo strīdu attiecināms Komerclikumā noteiktais noilgums – trīs gadi.

No kredītlīnijas līguma izriet, ka līgums ir beztermiņa, maksājuma datums ir noteikts katra mēneša 28. datums, maksimālais atmaksas periods ir 36 mēneši.

Atbildētāja laikā no 2016. gada 28. decembra līdz 2017. gada 17. augustam izmantojusi kredītlīniju, proti, 2016. gada 28. decembrī atbildētājai veikts pārskaitījums 400 EUR, 2017. gada 7. aprīlī atbildētājai veikts

pārskaitījums 150 EUR, 2017. gada 8. aprīlī atbildētājai veikts pārskaitījums 150 EUR, 2017. gada 14. aprīlī atbildētājai veikts pārskaitījums 100 EUR, 2017. gada 17. augustā atbildētājai veikts pārskaitījums 4,64 EUR.

2018. gada 9. februārī aizdevējs atkāpās no līguma, nosūtot atbildētājai paziņojumu par līguma izbeigšanu un parāda cedēšanu, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1896. pantam no 2018. gada 10. februāra sāka tecēt noilgums.

Tiesa atzina, ka prasītāja ir pierādījusi noilguma pārtraukumu.

[3] Par minēto spriedumu prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība daļā par līgumisko kapitāla lietošanas procentu 176,43 EUR piedziņu, lūdzot prasību šajā daļā apmierināt.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Tiesa nav pareizi veikusi lietas apstākļu juridisko kvalifikāciju un nav pareizi piemērojusi materiālās tiesību normas. Atbilstoši Senāta judikatūrai neapspriests līguma noteikums *a priori* nav atzīstams par netaisnīgu. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešā daļa neparedz noteikumu par lietošanas procentu likmes izvērtējumu tādā pat kārtībā kā noteikumu par līgumsoda apmēru izvērtēšanu. Tiesai ir pienākums izvērtēt līguma noteikuma taisnīgumu un samērīgumu, vērtējot līguma noteikumu par kredīta lietošanas procentu likmi. Tiesai bija jāvērtē, vai noteiktā procentu likme ir samērīga, atbilst tirgus situācijai (tirgū pārsvarā esošajām likmēm, ko parasti piedāvā plašai sabiedrībai) un nerada kreditora iedzīvošanās (nesamērīga mantiska labuma gūšana) uz patērētāja rēķina pazīmes. Tiesai bija jāveic vispusīga noteiktās procentu likmes analīze, ko tiesa nav veikusi.

[3.2] Saskaņā ar Kredītlīnijas vispārīgo noteikumu 7.1. punkta noteikumiem atbildētājai bija jāveic kredīta atmaksu un jāmaksā procenti un citi maksājumi katru mēnesi saskaņā ar aizdevēja izsniegtu rēķinu. Saskaņā ar Kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 5.1. un 5.2. punktu atbildētāja pēc saviem ieskatiem varēja saņemt naudas līdzekļus piešķirtā kredītlimita apmērā, kā arī pēc tā pilnīgas vai daļējas atmaksas to atkārtoti izmantot. Atbildētāja līdz 2017. gada 30. oktobrim pakāpeniski izmantojusi piešķirto kredītlīniju, veica ikmēneša maksājumus saskaņā ar Kredītlīnijas līguma nosacījumiem un pēc kredītlīnijas daļējas atmaksas atkārtoti izmantoja pieejamo kredītlimita summu. Pēdējo reizi izmaksa veikta 2017. gada 16. augustā. Visas kredītlīnijas izmaksas veiktas saskaņā ar 2016. gada 28. decembrī noslēgtā Kredītlīnijas līguma noteikumiem piešķirtā limita ietvaros.

Likumdevējs nav noteicis, kādi procenti ir uzskatāmi par nesamērīgiem. Tādējādi procentu lielums ir atkarīgs no dažādiem parametriem un pārsvarā tiek noteikts, balstoties uz individuāla izvērtējama atkarībā no darījumu pusēm, to ekonomiskā stāvokļa, darījuma veida, summas, termiņa un citiem aspektiem. Godīgu un darījumu praksei atbilstošu procentu noteikšana ir ļoti individuāla un atkarīga no konkrētā darījuma.

Kredīta kopējās izmaksas patērētājam aprēķina normatīvajos aktos par patērētāju kreditēšanu noteiktajā kārtībā. Par neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,55 procentus dienā no kredīta summas no pirmās līdz septītajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot), 0,25 procentus dienā no kredīta summas no astotās līdz četrpadsmitajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot) un 0,2 procentus dienā no kredīta summas, sākot ar piecpadsmito kredīta izmantošanas dienu. Līgumos, saskaņā ar kuriem kredīts atmaksājams pēc pieprasījuma vai kuros kredīta izmantošanas termiņš pārsniedz 30 dienas, par neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,25 procentus dienā no kredīta summas.

Tā kā Kredītlīnijas līgums starp pusēm noslēgts 2016. gada 28. decembrī, tad attiecībā uz šo līgumu par neatbilstošām uzskatāmas tādas kredīta kopējās izmaksas, kas pārsniedz 0,25 % dienā no kredīta summas aizdevumiem virs 30 dienām.

Atbilstoši normatīvajiem aktiem un judikatūrai kredīta kopējās izmaksas patērētājam nozīmē visas izmaksas, tajā skaitā procenti, komisijas nauda, nodevas un jebkādi citi maksājumi, kas patērētājam jāmaksā saistībā ar kreditēšanas līgumu un kas ir kredīta devējam zināmi (izņemot zvērināta notāra izmaksas), un tās aprēķināmas pēc formulas: kredīta kopējo izmaksu dienā procentuālā attiecība = [kredīta kopējās izmaksas] / [dienu skaits] / [kredīta summa] x 100.

Veicot kredīta kopējo izmaksu pārbaudi, ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības centra izstrādātos kalkulatorus, Kredītlīnijas līgumā ir ievērota Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļā noteiktā izmaksu pieauguma robeža. Kredīta kopējās izmaksas patērētājam nepārsniedz 0,25 % dienā no kredīta summas.

Prasītāja, pretēji spriedumā norādītajam, konstatē, ka atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.^{2} daļai patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas ir bijušas samērīgas un atbilstošas godīgai darījuma praksei. Līdz ar to Kredītlīnijas līguma punktu, kas noteic aizņēmuma likmi, nebija pamats atzīt par netaisnīgu.

Tiesā iesniegtajā detalizētā parāda aprēķinā redzams, ka uz 2017. gada 30. oktobri līgumisko procentu apmērs, kas netika apmaksāts, sastādīja 42,32 EUR. Līgumiskie procenti aprēķināti no pēdējā maksājuma daļējai saistību izpildei saņemšanas līdz līguma laušanas datumam. Atbilstoši Kredītlīnijas vispārīgo noteikumu 9.2. punktam procenti tiek aprēķināti katru kalendāro dienu no neatmaksātās aizdevuma summas, piemērojot pielīgto procentu likmi (jeb 120 %) un ņemot vērā faktisko dienu skaitu mēnesī, pieņemot, ka gadā ir 360 dienas, saskaņā ar formulu: neatmaksātā aizdevuma summa*120%/360*aizdevuma summas izmantošanas dienas, t.i. 397,44 EUR *120 % / 360 * 102 dienas = 135,13 EUR. Tātad 42,32 EUR + 135,13 EUR = 177,45 EUR. Prasītāja ir veikusi līgumisko procentu korekciju atbilstoši aizdevēja 2018. gada 9. februāra paziņojumam par līguma izbeigšanu un parāda cedēšanu patērētājā labā. Līgumisko procentu apmērs, kas aprēķināts saskaņā ar Kredītlīnijas līguma noteikumiem, izriet no 2018. gada 9. februāra paziņojuma par līguma izbeigšanu un no detalizētā aprēķina. Tādejādi tiesas arguments par procentu likmes piemērošanu ap 0,43 % dienā ir nekorekts.

[3.3] Prasītāja nepiekrīt tiesas izteiktajam apgalvojumam, ka atbildētājas veiktie maksājumi 229,36 EUR, kas novirzīti aprēķināto līgumisko procentu daļējai dzēšanai, ir pamats samazināt atbildētājas procentu saistības apmēru līdz atbildētājas samaksāto procentu apmēram. Sākotnējais kreditors ir novirzījis atbildētājas veiktos maksājumus saistību izpildei atbilstoši Civillikuma normām. Likumdevējs nevienā tiesību normā neuzliek kreditoram pienākumu novirzīt parādnieka maksājumus pamatparāda dzēšanai pirms ir samaksāti procenti par aizdevuma lietošanu. Procenti tiek aprēķināti katru kalendāro dienu no neatmaksātās aizdevuma summas, piemērojot pielīgto procentu likmi (jeb 120 %) un ņemot vērā faktisko dienu skaitu mēnesī, pieņemot, ka gadā ir 360 dienas, saskaņā ar formulu: neatmaksātā aizdevuma summa*120%/360*aizdevuma summas izmantošanas dienas. Neviena tiesību norma neparedz to, ka atbildētājai pienācīgi nepildot savas saistības un daļēji apmaksājot kreditoram līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu, tiesai būtu jāsamazina neatmaksāto līgumisko procentu apmērs.

[4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.^{1} pantu apelācijas sūdzības vienkāršotās procedūras lietās (..) apelācijas instancē izskata šā likuma 52.–54. nodaļā noteiktajā kārtībā, ievērojot 54.^{1} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Ar Zemgales apgabaltiesas tiesneses 2025. gada 26. novembra lēmumu noteikta civillietas izskatīšana rakstveida procesā 2026. gada 28. janvārī, par ko paziņots prasītājai un atbildētājai.

[5] Atbildētāja iesniedza paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, kuros norādīti šādi argumenti.

[5.1] Aizdevējs nav ievērojis likumus, piešķirot kredītu citai personai, nav veicis kredītņēmēja identitātes pārbaudi. Aizdevumu ar viņas personas datiem saņēmuši krāpnieki. Prasītāja daudzu gadu garumā strādājusi, ignorējot būtiskus patērētāju tiesību aizsardzības likumus. Izsniedzot aizdevumu, pretēji Ministru kabineta noteikumiem Nr. 327, nav veicis sarunas ierakstu.

[5.2] Aizdevējs, pirms kredīta piešķiršanas, nav izvērtējis atbildētājas maksātspēju.

[5.3] Prasītāja piedziņas procesu uzsākusi tikai pēc sešiem gadiem.

[6] Prasītāja 2026. gada 8. janvārī iesniedza atsauksmi par atbildētājas paskaidrojumiem, norādot, ka tie ir nepamatoti.

[6.1] Atsauksmes sagatavošanas brīdī prasītājas rīcībā nav dokumentu vai citu pierādījumu par to, ka atbildētāja būtu vērsusies policijā un par krāpšanas faktu būtu ierosināts kriminālprocess.

Aizdevuma līgums starp aizdevēju un atbildētāju noslēgts 2016. gada 28. decembrī, izmantojot distances saziņas līdzekļus atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10. pantam.

Atbildētāja veica reģistrāciju aizdevēja interneta vietnē /Tīmekļvietne /. Atbildētājai tika piešķirts klienta Nr. /Numurs/. Atbilstoši Kredītlīnijas vispārīgo noteikumu 2.1. punktam, atbildētāja aizpildīja pieteikuma formu

interneta vietnē /Tīmekļvietne / un no sava bankas konta pārskaitīja uz aizdevēja kontu reģistrācijas maksu 0,01 EUR. Tātad, šī konkrēta aizdevuma izsniegšanas procesā atbildētājai bija jāveic sākotnēja reģistrācija aizdevēja interneta vietnē, jāaizpilda pieteikuma forma, jāpārskaita reģistrācijas maksa aizdevējam no sava bankas konta, t.i. jāveic vairākas darbības aizdevuma summas saņemšanai. Aizdevējs nepārprotami veicis darbības atbildētājas identifikācijai. Reģistrācijas maksājums aizdevuma saņemšanai tika veikts no atbildētājai piederošā bankas konta un uz to pašu kontu aizdevējs pārskaitījis atbildētājai aizdevuma summas.

[6.2] Ministru kabineta noteikumi Nr. 327 stājušies spēkā 2020. gada 26. maijā. Kredītlīnijas līgums Nr. /Numurs/ noslēgts 2016. gada 28. decembrī un izbeigts 2018. gada 9. februārī. Līdz ar to Ministra kabineta noteikumi Nr. 327 nav attiecināmi uz darījumu, kas notika pirms to stāšanās spēkā.

[6.3] Kredītlīnijas līgums Nr. /Numurs/ noslēgts 2016. gada 28. decembrī. 2013. gada 16. augusta Patērētāju tiesību aizsardzības centra (PTAC) izdoto vadlīniju "Patērētāju spējas atmaksāt kredītu novērtēšana kredītu devējiem, kas neatbilst kredītiestādes statusam" 8. punkts paredzēja, ka Kredītiem līdz 300 LVL (~427 EUR), kredītiem ar atmaksas termiņu līdz 1 gadam un ikmēneša maksājumu līdz 50 LVL (~71 EUR) kredīta devējs var paļauties tikai uz patērētāja sniegtajām ziņām. Savukārt kredītiem, kuru summa un termiņš pārsniedz norādītos kritērijus, kredīta devējs nevar paļauties tikai uz patērētāja sniegtajām ziņām un viņam ir jāpārliecinās, ka patērētāja sniegtā informācija par ienākumiem ir patiesa. Tas izdarāms, patērētājam pieprasot iesniegt VSAA vai VID izziņu, vai arī patērētāja bankas konta izrakstu, kurā būtu atspoguļoti ienākumi (der arī „pdf" formātā atsūtīti izraksti), vai saņemot informāciju no patērētāja darba devēja (telefoniski vai rakstveidā, ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta piektajā daļā minētās prasības). Ja nepieciešama ātrāka informācijas saņemšana, patērētājs izziņu no VSAA var pieprasīt un saņemt elektroniska dokumenta veidā interneta vietnē www.latvija.lv. Attiecībā uz nākotnē plānotajiem ienākumiem patērētājam jāiesniedz šo ienākumu saņemšanu apliecinoši dokumenti (piemēram, īres līgumi, izziņa no VSAA par pabalsta piešķiršanu u.tml.).

Prasītāja ar šo atsauksmi lūdz tiesu pievienot lietas materiāliem VID izziņu, kurā redzams, ka atbildētājas ienākumi no algota darba par periodu no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim sastāda 13 196 EUR. Ņemot vērā, ka sākotnēja aizdevuma summa ir 400 EUR, un Kredītlīnijas līgumā paredzēts, ka kredīts tiks atmaksāts 12 mēnešu laikā vienādos maksājumos (skatīt Eiropas patēriņa kredīta standartinformācijas veidlapas 2. punktu), aizdevējs atbilstoši PTAC vadlīnijām varēja paļauties tikai uz atbildētājas sniegtajām ziņām.

Turklāt, spēkā esošā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $4.^{6}$ daļas redakcija paredz, ka potenciāli prasība par neatbilstošu maksātspējas izvērtējumu pret kredīta devēju var tikt celta tikai tad, ja vēl nav pagājuši 3 gadi no kreditēšanas līguma noslēgšanas dienas vai kredīta kopējās summas būtiskas palielināšanas dienas. Savukārt minētās normas redakcija, kas bija spēkā brīdī, kad tika noslēgts Kredītlīnijas līgums, noteica, ka šāda prasība ir ceļama 6 mēnešu laikā. No minētā secināms, ka ir zudis arī tiesiskais pamats prasības pret kredīta devēju par neatbilstošu maksātspējas izvērtējumu (ja tāds būtu bijis) celšanai. Kredītlīnijas līguma noslēgšanas dienā vēl nebija spēkā pastiprinātās prasības kredītu devējiem attiecībā uz patērētāju spējas atmaksāt kredītu izvērtēšanu pirms lēmuma pieņemšanas par kredītu piešķiršanu, tās stājās spēkā 2019. gada 1. janvārī.

[6.4] Apelācijas tiesvedība ierosināta tikai daļā par līgumisko procentu piedziņu, savukārt atbildētājas iebildumi par noilgumu jau tikuši izteikti un vērtēti pirmās instances tiesā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430. panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā. Atbildētāja nav izmantojusi savas tiesības iesniegt apelācijas sūdzību par minēto spriedumu, līdz ar to tas stājies spēkā nepārsūdzētajā daļā, kas nozīmē, ka iebildumi par noilgumu atkārtoti nav vērtējami šīs tiesvedības ietvaros.

[7] 2025. gada 23. janvārī Zemgales apgabaltiesā saņemta atbildētājas atsauksme par prasītājas atsauksmi, kurā norādīti jau paskaidrojumos minētie argumenti, kā arī pieteikts lūgums pievienot lietai Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņu, kas apstiprina viņas ienākumus.

Motīvu daļa

[8] Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības un pārsūdzētā sprieduma motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasītājas apelācijas sūdzība ir pamatota.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts apelācijas sūdzībā.

[9.1] Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi daļā, ar kuru noraidīta prasītājas prasība daļā par līgumisko procentu 176,43 EUR piedziņu.

[9.2] Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2025. gada 4. novembra lēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma $440.^{6}$ panta pirmo daļu, atteikts pieņemt atbildētājas apelācijas sūdzību, jo atbildētāja nebija samaksājusi valsts nodevu Civilprocesa likumā noteiktajā apmērā. Savukārt ar Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneses 2025. gada 16. decembra lēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma $440.^{6}$ panta pirmo daļu un $440.^{10}$ panta otro daļu, atteikts pieņemt atbildētājas pretapelācijas sūdzību, jo atbildētāja nebija samaksājusi valsts nodevu Civilprocesa likumā noteiktajā apmērā.

Tādējādi atzīstams, ka atbildētāja pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējusi.

[9.3] Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 203. panta otro daļu, Zemgales rajona tiesas 2025. gada 10. septembra spriedums nepārsūdzētajā daļā, proti, par galvenā parāda 397,44 EUR un likumisko nokavējuma procentu 161,44 EUR piedziņu ir stājies spēkā un šajā daļā apelācijas instances tiesai nav pamata to pārvērtēt.

Civillietu tiesas kolēģijas kompetencē ir izvērtēt, vai prasītājas prasība ir pamatota daļā par līgumisko procentu 176,43 EUR piedziņu.

[10] Civilprocesa likuma 430. panta trešajā daļā noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja 2016. gada 28. decembrī veica reģistrāciju /Nosaukums B/ aizdevēja interneta vietnē/Tīmekļvietne /, aizpildīja pieteikuma formu un no sava bankas konta pārskaitīja uz aizdevēja kontu reģistrācijas maksu 0,01 EUR. Atbildētājai piešķirts klienta Nr. /Numurs/.

2016. gada 28. decembrī starp atbildētāju un aizdevēju noslēgts kredītlīnijas līgums Nr. /Numurs/.

Kredītlīnijas līgumā noteikts, ka kredītlīnijas apmērs ir 400 EUR, kredītlīnijas līgums ir beztermiņa, maksājuma datums ir noteikts katra mēneša 28. datums, maksimālais atmaksas periods 36 mēneši, aizņēmuma likme gadā ir 120 %, aizņēmuma likme dienā noteikta 0,33 %.

Starp /Nosaukums B/ un atbildētāju noslēgts distances līgums. Atbildētāja ir atzīstama par patērētāju un prasītājas un atbildētājas tiesiskajām attiecībām piemērojamas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Atbildētāja iepazinās ar kredītlīnijas vispārīgajiem noteikumiem, Eiropas patēriņa kredīta standarta informācijas veidlapu un minētie noteikumi atbildētājai bija saprotami. Atbildētāja uzņēmās katru mēnesi veikt kredīta, procentu un pakalpojuma maksas samaksu saskaņā ar izrakstītajiem rēķiniem.

Tā kā atbildētāja nepildīja līguma noteikumus, aizdevējs atkāpās no līguma 2018. gada 9. februārī, nosūtot atbildētājai paziņojumu par līguma izbeigšanu un parāda cedēšanu.

Tāpat lietā nav strīda par to, ka atbildētāja izlietoto kredītlimitu nav atmaksājusi un viņai ir neizpildītas saistības pret aizdevēju.

[11] Prasītāja un atbildētāja pieteikušas lūgumu pierādījumu pievienošanai lietas materiāliem.

[11.1] Prasītāja atsauksmei pievienojusi 2017. gada 14. aprīļa Valsts ieņēmumu dienesta (VID) izziņu par kredīta ņēmēja ienākumiem, no kuras izriet, ka atbildētājas ienākumi no darba algas 2016. gadā bija 13 196 EUR, bet no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 28. februārim – 1881 EUR.

Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi minēto pierādījumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 94. pantu un 430. panta otro daļu, nolemj pievienot lietas materiāliem 2017. gada 14. aprīļa VID izziņu par kredīta ņēmēja

ienākumiem, jo pirmās instances tiesā atbildētāja netika cēlusi iebildumus par to, ka aizdevējs nav izvērtējis viņas maksātspēju.

[11.2] Atbildētāja lūgusi pievienot lietai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2026. gada 22. janvāra Izziņu par apdrošinātās personas iemaksām no 2016. gada janvāra, no kuras redzams, ka atbildētājas darba ienākumi 2016. gadā bija 12 641,15 EUR, bet 2017. gadā – 13 507,09 EUR.

Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi minēto pierādījumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 94. pantu un 430. panta otro daļu, nolemj pievienot lietas materiāliem 2026. gada 22. janvāra Izziņu par apdrošinātās personas iemaksām no 2016. gada janvāra, jo tā vērtējama kopumā ar prasītājas iesniegto 2017. gada 14. aprīļa Valsts ieņēmumu dienesta izziņu par kredīta ņēmēja ienākumiem.

[12] Lietā pastāv strīds par līgumisko jeb aizdevuma lietošanas procentu samērīgumu un to piedzenamo apmēru.

Kā tas vairākkārt norādīts judikatūrā, tiesas spriedumam, izšķirot pušu strīdu, jābūt taisnīgam. Tiesiskas valsts princips prasa, lai ikviena civilprocesa rezultāts būtu taisnīgs (*sk. Satversmes tiesas 2022. gada 23. februāra sprieduma lietā Nr. 2006-28-01 13.3. punktu*).

Saskaņā ar Civillikuma 1756. un 1757. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Savukārt Civillikuma 1946. pantā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Ņemot vērā to, ka pušu starpā nav strīda par to, ka atbildētāja ir patērētājs, Civillietu tiesas kolēģijai, izvērtējot atbildētājas pienākumu maksāt procentus par aizdevuma lietošanu, ir jāņem vērā arī tiesību normas, kas attiecas uz patērētāju tiesību aizsardzību.

[12.1] Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta pirmo daļu un trešās daļas 4. punktu (*2016. gada 28. decembra redakcijā*) ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs iepriekš sagatavotos līguma projektos nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem (*pirmā daļa*). Līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas: uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus (*trešās daļas 4. punkts*).

Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^2$ un $2.^3$ daļā (*redakcijā no 2016. gada 1. augusta līdz 2019. gada 30. jūnijam*) bija noteikts, ka patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei. Kredīta kopējās izmaksas patērētājam aprēķina normatīvajos aktos par patērētāju kreditēšanu noteiktajā kārtībā. [..] Līgumos, saskaņā ar kuriem kredīts atmaksājams pēc pieprasījuma vai kuros kredīta izmantošanas termiņš pārsniedz 30 dienas, par šā panta $2.^2$ daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,25 procentus dienā no kredīta summas. [..]

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka 2016. gada 28. decembra līgums ir tipveida līgums un lietā nav pierādījumu tam, ka puses, pirms tā noslēgšanas, būtu to apspriedušas. Tomēr, lai atzītu, ka līguma nosacījumi par aizdevuma lietošanas procentiem ir netaisnīgi, kā rezultātā nav piemērojami, tiesai jākonstatē, ka pielīgtā procentu likme ir nesamērīga un ir par sliktu atbildētājai.

[12.2] Pirmās instances tiesa, vērtējot pielīgtās procentu likmes samērīgumu, izmantojusi Patērētāju tiesību aizsardzības centra mājaslapā pieejamo izmaksu kalkulatoru (https://www.ptac.gov.lv/lv/izmaksu-kalkulatori), kurā iespējams aprēķināt kredīta kopējās izmaksas līgumiem, kas noslēgti līdz 2019. gada 30. jūnijam. Tiesa secināja, ka saskaņā ar izmaksu kalkulatoru kredītlīnijai ar kopējo summu 400 EUR un aizņēmuma likmi 120 % gadā izmaksu procentu pieaugums dienā pārsniedz 0,25 % dienā.

Kredītlīnijas līguma Nr. /Numurs/ individuālajos noteikumos norādīts, ka tas ir beztermiņa līgums. Savukārt Eiropas patēriņa kredīta standartinformācijas 2. punkta Kredīta pakalpojumu galveno iezīmju aprakstā ailē "Kopējā summas, kas Jums būs jāsamaksā" norādīts – 704,46 EUR, kas aprēķināta pieņemot, ka: 1) maksimālais kredītlimits 400 EUR tiek izņemts pilnībā ar pirmo izmaksas pieprasījumu un tiek atmaksāts vienādos maksājumos 12 mēnešu laikā; 2) komisija par naudas līdzekļu izmaksu veikšanu tiek piemērota visai kredītlimita summai, kas izņemta pilnībā un tādējādi sastāta 0,00 EUR; aizņēmuma likme gadā 120 % paliek nemainīga kredītlīnijas līguma darbības termiņa laikā un procentu maksājumi 12 mēnešu laikā kopā sastāda 304,46 EUR.

Ministru kabineta 2016. gada 25. oktobra noteikumu Nr. 691 "Noteikumi par patērētāju kreditēšanu" Pielikuma Nr. 1 "Gada procentu likmes aprēķināšanas metode" 3.5. punktā noteikts, ka aprēķinot gada procentu likmi (izņemot gada procentu likmi kreditēšanas līgumiem, kuri noslēgti nekustamā īpašuma iegādei vai kuru atmaksa ir nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku), var izmantot šādus papildu pieņēmumus: beztermiņa kreditēšanas līgumiem (izņemot pārsnieguma (*overdraft*) kreditēšanas līgumus), kuriem nav noteikts termiņš un saskaņā ar kuriem kredīti noteiktā termiņā vai pēc noteikta laika jāatmaksā pilnā apmērā, taču pēc atmaksas tos var atkārtoti izņemt, gada procentu likmi aprēķina, pieņemot, ka: 3.5.1. kredīts ir piešķirts uz gadu, skaitot no sākotnējās izņemšanas dienas, un patērētāja pēdējais maksājums dzēš iespējamo kredīta kopējās summas, procentu un citu maksu atlikumu; 3.5.2. patērētājs atmaksā kredīta kopējo summu, veicot vienādus ikmēneša maksājumus, atmaksu sākot mēnesi pēc sākotnējās kredīta izņemšanas dienas. Tomēr gadījumos, ja katrā maksājuma periodā kredīta kopējā summa ar vienu maksājumu jāatmaksā pilnībā, pieņem, ka turpmāka visas kredīta kopējās summas izņemšana un atmaksa, ko veic patērētājs, notiek gada laikā. Procentus un citas maksas piemēro atbilstoši minētajai kredīta kopējās summas izņemšanai un atmaksai un saskaņā ar kreditēšanas līguma nosacījumiem.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija, izmantojot Patērētāju tiesību aizsardzības centra mājaslapā pieejamo izmaksu kalkulatoru, secina, ka kredītlīnijai ar kopējo summu 400 EUR, mēnešu skaits, uz kuru tiek dalīta pamatsummas atmaksa – 12 mēneši –, aizņēmuma likme 120 % gadā, izmaksu procentu pieaugums dienā ir 0,2114 % dienā. Savukārt ikmēneša maksājumus (pamatsumma plus procenti) ir 58,71 EUR.

No minētā izriet, ka kopējās kredīta izmaksas atbildētājai nepārsniedz 0,25 % dienā, līdz ar to Kredītlīnijas līgumā pielīgto aizdevuma lietošanas procentu likme nav atzīstama par netaisnīgu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir kļūdījusies, veicot aprēķinus, kas novedis pie lietas nepareizas izspriešanas minētajā daļā.

[12.3] Atbildētāja paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādījusi, ka aizdevējs, izsniedzot aizdevumu, nav izvērtējis viņas maksātspēju.

Lai gan spriedums daļā par galvenā parāda (aizdevuma) uz likumisko procentu piedziņu ir stājies spēkā un apelācijas instances tiesai nav pamata to pārvērtēt, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka maksātspējas izvērtēšanas jautājums ir būtisks arī attiecībā uz pielīgto procentu maksājuma apmēra samērīgumu.

Prasītāja atsauksmei par atbildētājas paskaidrojumiem pievienojusi 2017. gada 14. aprīļa VID izziņu par kredīta ņēmēja ienākumiem.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizdevējs 2017. gada 14. aprīlī saņēmis informāciju no Valsts ieņēmumu dienesta par atbildētājas ienākumiem 2016. gadā un par 2017. gada pirmajiem diviem mēnešiem.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 4.^{1} daļā (*2016. gada 28. decembra redakcijā*) noteikts, ka pirms patērētāja kreditēšanas līguma noslēgšanas kredīta devējs izvērtē patērētāja spēju atmaksāt kredītu, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, kas saņemta no patērētāja, un, ja nepieciešams, uz ziņām no atbilstoši normatīvajiem aktiem personas datu apstrādei izveidotām datubāzēm (turpmāk — datubāze) par personas ienākumiem un maksājumu saistību izpildi, kuras iegūtas normatīvajos aktos par fizisko personu datu aizsardzību un piekļuvi datubāzēm noteiktajā kārtībā. [..]

No minētā izriet, ka aizdevējs pirms aizdevuma izsniegšanas ir izvērtējis atbildētājas maksātspēju, pamatojoties uz viņas sniegto informāciju, kuru, ņemot vērā aizdevuma summu, atzina par pietiekamu, lai

aizdevumu izsniegtu.

No VID izziņas par kredīta ņēmēja ienākumiem redzams, ka atbildētājas ienākumi no darba algas 2016. gadā bija 13 196 EUR mēnesī jeb vidēji 1099,67 EUR mēnesī. 2017. gada janvārī un februārī atbildētājas ienākumi no darba algas bija 1881 EUR jeb vidēji 940,50 EUR mēnesī.

Savukārt 2026. gada 22. janvāra Izziņā par apdrošinātās personas iemaksām no 2016. gada janvāra izriet, ka atbildētājas darba ienākumi 2016. gadā bija 12 641,15 EUR jeb vidēji 1053,43 EUR mēnesī, bet 2017. gadā – 13 507,09 EUR jeb 1125,59 EUR mēnesī.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka, ņemot vērā atbildētājas ienākumus no darba algas, ikmēneša maksājumus saistību izpildei 58,71 EUR, kurā iekļauti arī aizdevuma lietošanas procenti (līgumiskie procenti), ir samērīgs un atbilstošs atbildētājas maksātspējai.

[12.4] Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas prasība daļā par aizdevuma lietošanas procentu jeb līgumisko procentu 176,43 EUR par laiku no 2017. gada 30. oktobra līdz 2018. gada 9. februārim piedziņu ir pamatota un apmierināma, piedzenot minēto summu no atbildētājas prasītājas labā.

[13] Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja par prasības pieteikumu samaksājusi valsts nodevu 110,30 EUR un par apelācijas sūdzību 80 EUR.

Ņemot vērā, ka prasība un apelācijas sūdzība apmierinātas pilnā apmērā, no atbildētājas prasītājas labā piedzenama samaksātā valsts nodeva 190,30 EUR.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta otro daļu, 40. panta pirmo daļu (*redakcija, kas bija spēkā līdz 2025. gada 31. martam*) un Ministru kabineta 2022. gada 11. janvāra noteikumu Nr. 20 ,,Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" (*redakcija, kas bija spēkā līdz 2025. gada 31. martam*) 5., 14. un 15. punktu no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 15 EUR.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu tiesai ir pienākums spriedumā par naudas summas piedziņu noteikt un norādīt puses tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus uz likuma pamata (Civillikuma 1759. pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1765. pantā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus – 6 % gadā no visas piedzītās summas, sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu (sk. *Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumu Procenti par laiku līdz sprieduma izpildei naudas summas piedziņas lietā*).

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz norādīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 430., 432., 440.^{11}, 440.^{12} pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/Nosaukums A/ vienkāršotās procedūras prasību pret /Persona A/ par naudas piedziņu pārsūdzētajā daļā apmierināt.

Piedzīt no /Persona A/ /Nosaukums A/ labā līgumiskos procentus 176,43 EUR par laiku no 2017. gada 30. oktobra līdz 2018. gada 9. februārim un tiesas izdevumus 190,30 EUR, kopā 366,73 EUR.

Noteikt /Nosaukums A/ tiesības saņemt no /Persona A/ likumiskos 6 % gadā no visas piedzītās summas, sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Samaksa veicama /Nosaukums A/, reģ. Nr. /Reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā Nr. /konta numurs/, "Swedbank" AS.

Piedzīt no /Persona A/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 15 EUR.

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama: saņēmējs Tiesu administrācija, konts Nr. LV51TREL2190458019000, reģistrācijas Nr. 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, iemaksas mērķis: EKK 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C73741324.

Valsts ienākumos piedzīto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Zemgales apgabaltiesā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

Noteikt /Persona A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas dienā.

Tiesnese B. Ozoliņa

Tiesnese I. Belicka

Tiesnese I. Skudra

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu